

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА 2009/101/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 16 септември 2009 година

за координиране на гаранциите, които държавите-членки изискват от дружествата по смисъла на член 48, втора алинея от Договора, за защита на интересите на членовете и на трети лица с цел тези гаранции да станат равностойни

(кодифицирана версия)

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 44, параграф 2, буква ж) от него,

като взеха предвид Общата програма за премахване на ограничения за свободата на установяване⁽¹⁾, и по-специално дял VI от нея,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет⁽²⁾,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора⁽³⁾,

като имат предвид, че:

(1) Първа директива 68/151/ЕИО на Съвета от 9 март 1968 г. за съгласуване на гаранциите, които държавите-членки изискват от дружествата по смисъла на член 58, втора алинея от Договора, за защита на интересите на съдружниците и на трети лица с цел тези гаранции да станат равностойни на цялата територия на Общността⁽⁴⁾ е била неколкократно и съществено изменена⁽⁵⁾. С оглед постигане на яснота и рационалност посочената директива следва да бъде кодифицирана.

(2) Координирането на националните разпоредби относно оповестяването на информация, действителността на задълженията, поети от акционерните дружества и

другите видове капиталови дружества, и недействителността на тези дружества има голямо значение, особено за осигуряване на защита на интересите на трети лица.

(3) Оповестяването следва да позволи трети лица да се запознаят с основните актове на дружеството и други свързани с него данни, по-специално относно самоличността на лицата, упълномощени да поемат задължения от името на дружеството.

(4) Без да се засягат предвидените в националното право на държавите-членки материални и формални изисквания, следва да се даде възможност на дружествата сами да избират дали да представят изискваните актове и данни на хартиен носител или по електронен път.

(5) Заинтересованите лица следва да имат възможност да получат от регистъра препис от тези актове и данни на хартиен носител или по електронен път.

(6) На държавите-членки следва да бъде позволено да преценят дали да продължат да издават на хартиен носител официалния си вестник, предназначен за публикуването на тези актове и данни, или да организират оповестяването им с равностойни средства.

(7) Трансграничният достъп до информация относно дружествата следва да бъде улеснен, като наред със задължителното оповестяване на един от езиците, разрешени в държавата-членка на съответните дружества, се позволи и доброволна регистрация на изискваните актове и данни и на други езици. Добросъвестните трети лица следва да могат да се позовават на тези преводи.

(8) Уместно е да се поясни, че посочването на задължителните данни, изброени в настоящата директива, следва да бъде включено в цялата кореспонденция и формуляри за поръчка на дружеството, независимо от това, дали са изготвени на хартиен или друг носител. С оглед на технологичното развитие следва да се предвиди публикуването на тези данни на интернет страниците на дружествата.

⁽¹⁾ ОВ 2, 15.1.1962 г., стр. 36/62.

⁽²⁾ ОВ С 204, 9.8.2008 г., стр. 25.

⁽³⁾ Становище на Европейския парламент от 17 юни 2008 г. (все още непубликувано в Официален вестник) и решение на Съвета от 13 юли 2009 г.

⁽⁴⁾ ОВ L 65, 14.3.1968 г., стр. 8.

⁽⁵⁾ Вж. приложение I, част А.

(9) Защитата на третите лица следва да бъде гарантирана чрез разпоредби, които във възможно най-голяма степен ограничават основанията за недействителност на задълженията, поети от името на дружеството.

— в Ирландия:

companies incorporated with limited liability;

(10) За да се гарантира правната сигурност в отношенията между дружеството и третите лица, както и между членовете на дружеството, е необходимо да се ограничат случаите на недействителност, както и обратното действие на обявяването на недействителността, и да бъде установен кратък срок, в който третите лица могат да оспорят такова обявяване.

— в Гърция:

ανώνυμη εταιρία, εταιρία περιορισμένης ευθύνης, ετερόρρυθμη κατά μετοχές εταιρία;

— в Испания:

la sociedad anónima, la sociedad comanditaria por acciones, la sociedad de responsabilidad limitada;

(11) Настоящата директива не следва да засяга задълженията на държавите-членки относно сроковете за транспониране в националното право на директивите, които са посочени в приложение I, част Б,

— във Франция:

société anonyme, société en commandite par actions, société à responsabilité limitée, société par actions simplifiée;

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА 1

ПРИЛОЖНО ПОЛЕ

Член 1

Мерките за координиране, предвидени от настоящата директива, се прилагат относно законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите-членки, свързани със следните видове дружества:

— в Италия:

società per azioni, società in accomandita per azioni, società a responsabilità limitata;

— в Белгия:

naamloze vennootschap,	société anonyme,
commanditaire vennootschap op aandelen,	société en commandite par actions,
personenvennootschap met beperkte aansprakelijkheid;	société de personnes à responsabilité limitée;

— в Кипър:

δημόσιες εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με μετοχές ή με εγγύηση, ιδιωτικές εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με μετοχές ή με εγγύηση;

— в България:

акционерно дружество, дружество с ограничена отговорност, командитно дружество с акции;

— в Латвия:

akciju sabiedrība, sabiedrība ar ierobežotu atbildību, komanditsabiedrība;

— в Чешката република:

společnost s ručením omezeným, akciová společnost;

— в Литва:

akcinė bendrovė, uždaroji akcinė bendrovė;

— в Дания:

aktieselskab, kommanditaktieselskab, anpartsselskab;

— в Люксембург:

société anonyme, société en commandite par actions, société à responsabilité limitée;

— в Германия:

die Aktiengesellschaft, die Kommanditgesellschaft auf Aktien, die Gesellschaft mit beschränkter Haftung;

— в Унгария:

részvénytársaság, korlátolt felelősségű társaság;

— в Естония:

aktsiaselts, osaühing;

— в Малта:

kumpannija pubblika/public limited liability company, kumpannija privata/private limited liability company;

- в Нидерландия:
- naamloze vennootschap, besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid;
- в Австрия:
- die Aktiengesellschaft, die Gesellschaft mit beschränkter Haftung;
- в Полша:
- spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, spółka komandytowo-akcyjna, spółka akcyjna;
- в Португалия:
- a sociedade anónima de responsabilidade limitada, a sociedade em comandita por acções, a sociedade por quotas de responsabilidade limitada;
- в Румъния:
- societate pe acţiuni, societate cu răspundere limitată, societate în comandită pe acţiuni;
- в Словения:
- delniška družba, družba z omejeno odgovornostjo, komaditna delniška družba;
- в Словакия:
- akciová spoločnosť, spoločnosť s ručením obmedzeným;
- във Финландия:
- yksityinen osakeyhtiö/privat aktiebolag, julkinen osakeyhtiö/publikt aktiebolag;
- в Швеция:
- aktiebolag;
- в Обединеното кралство:
- companies incorporated with limited liability.
- а) учредителния акт и устава, ако последният се съдържа в отделен документ;
- б) всички изменения на актовете, посочени в буква а), включително всяко удължаване на срока на съществуване на дружеството;
- в) след всяко изменение на учредителния акт или устава — пълния текст на акта или на устава с измененията към съответната дата;
- г) назначаването, прекратяването на правомощията и данни за лицата, които в качеството си на орган, предвиден от закона, или като членове на такъв орган:
- и) са упълномощени да представляват дружеството по отношение на трети лица и в съдебни производства; мерките за оповестяване трябва да уточняват дали лицата, упълномощени да поемат задължения от името на дружеството, могат да правят това поотделно или трябва да действат заедно;
- ii) участват в управлението, надзора или контрола на дружеството;
- д) най-малко веднъж годишно — размера на записания капитал, когато учредителният акт или уставът предвижда размер, до който е разрешено изменение на капитала без решение на общото събрание, освен ако увеличаването на записания капитал не води до изменение на устава;
- е) счетоводните документи за всяка финансова година, чието публикуване е задължително съгласно директиви 78/660/ЕИО ⁽¹⁾, 83/349/ЕИО ⁽²⁾, 86/635/ЕИО ⁽³⁾ и 91/674/ЕИО ⁽⁴⁾ на Съвета.
- ж) преместването на седалището на дружеството;
- з) прекратяването на дружеството;
- и) всяко обявяване на недействителност на дружеството по съдебен ред;

ГЛАВА 2

ОПОВЕСТЯВАНЕ

Член 2

Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират задължителното оповестяване от дружествата, посочени в член 1, най-малко на следните актове и данни:

⁽¹⁾ Четвърта директива 78/660/ЕИО на Съвета от 25 юли 1978 г., приета на основание член 54, параграф 3, буква ж) от Договора, относно годишните счетоводни отчети на някои видове дружества (ОВ L 222, 14.8.1978 г., стр. 11).

⁽²⁾ Седма директива 83/349/ЕИО на Съвета от 13 юни 1983 г., приета на основание член 54, параграф 3, буква ж) от Договора, относно консолидираните счетоводни отчети (ОВ L 193, 18.7.1983 г., стр. 1).

⁽³⁾ Директива 86/635/ЕИО на Съвета от 8 декември 1986 г. относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на банки и други финансови институции (ОВ L 372, 31.12.1986 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Директива 91/674/ЕИО на Съвета от 19 декември 1991 г. относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на застрахователните предприятия (ОВ L 374, 31.12.1991 г., стр. 7).

й) назначаването на ликвидатори, данни за тяхната самоличност и съответните им правомощия, освен ако тези правомощия произтичат изрично и изключително от закона или от устава;

к) прекратяването на процедурата по ликвидация, а в държавите-членки, където заличаването от регистъра поражда правни последици — факта на това заличаване.

Член 3

1. Във всяка държава-членка се образува дело в централен регистър, търговски регистър или дружествен регистър за всяко дружество, регистрирано там.

2. За целите на настоящия член „по електронен път“ означава, че информацията е била изпратена от мястото на изпращане и получена на местоназначението посредством електронно средство за обработване (включително дигитално компресиране) и съхранение на данни, и е изцяло изпратена, предадена и получена по жичен, безжичен, оптически или друг електромагнитен път при определени от държавата-членка условия.

3. Всички актове и данни, които подлежат на оповестяване в съответствие с член 2, се включват в делото или се вписват в регистъра; предметът на вписванията в регистъра във всички случаи трябва да се съдържа в делото.

Държавите-членки осигуряват възможност за представяне по електронен път на всички подлежащи на оповестяване актове и данни, посочени в член 2, от страна на дружествата или от други лица или органи, от които се изисква да ги представят или да участват при представянето им. Освен това държавите-членки може да задължат всички дружества или някои категории дружества да представят всички или част от въпросните актове и данни по електронен път.

Всички актове и данни, посочени в член 2, независимо от това дали са представени на хартиен носител или по електронен път, се прилагат към делото или се вписват в регистъра в електронна форма. За тази цел държавите-членки следят регистърът да конвертира в електронна форма всички актове и данни, които са представени на хартиен носител.

Не се изисква конвертирането в електронна форма от страна на регистъра на актовете и данните, посочени в член 2, които са представени на хартиен носител до 31 декември 2006 г. Независимо от това държавите-членки следят за конвертирането им при получаването на молба за оповестяване по електронен път, подадена в съответствие с мерките, приети с цел въвеждането на параграф 4.

4. При подаване на молба трябва да може да бъде получен пълен или частичен препис от всеки акт или всякакви данни, посочени в член 2. Молбата може да се подаде до регистъра на хартиен носител или по електронен път, по избор на заявителя.

Преписите, посочени в първа алинея, трябва да могат да бъдат получени от регистъра на хартиен носител или по електронен път, по избор на заявителя. Това се прилага за всички актове и данни, които вече са представени. Въпреки това държавите-членки може да решат, че всички или някои категории актове и данни, подадени на хартиен носител до 31 декември 2006 г., няма да могат да бъдат получени от регистъра по електронен път, ако от датата на представяне на актовете или данните до датата на подаване на молбата е изтекъл определен срок. Този срок не може да бъде по-кратък от десет години.

Цената на получаване на препис от всички или част от актовете или данните, посочени в член 2, независимо от това дали на хартиен носител или по електронен път, не може да надхвърля размера на административните разноски.

Предоставените на хартиен носител преписи се заверяват с „вярно с оригинала“, освен ако заявителят се откаже от тази заверка. Предоставените електронни преписи не се заверяват с „вярно с оригинала“, освен ако заявителят не поиска изрично такава заверка.

Държавите-членки предприемат нужните мерки, за да гарантират, че заверяването на електронните копия гарантира автентичния им произход и целостта на съдържанието, най-малко посредством усъвършенстван електронен подпис по смисъла на член 2, параграф 2 от Директива 1999/93/ЕО⁽¹⁾.

5. Оповестяването на актовете и данните, посочени в параграф 3, се извършва чрез публикуване в държавния вестник, определен за тази цел от държавата-членка, на пълния текст или извлечение от него, или чрез бележка относно представянето на акта по делото или вписването му в регистъра. Държавният вестник, определен за тази цел от държавата-членка, може да се издава в електронна форма.

Държавите-членки могат да решат да заменят публикуването в държавния вестник с друго равностойно средство, което включва най-малко използването на система за справка с публикуваната информация, подредена в хронологичен ред, чрез централна електронна платформа.

⁽¹⁾ Директива 1999/93/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 1999 г. относно правната рамка на Общността за електронните подписи (ОВ L 13, 19.1.2000 г., стр. 12).

6. Дружеството може да противопостави актовете и данните на трети лица само след оповестяването им по реда на параграф 5, освен ако докаже, че те са били известни на третите лица.

Въпреки това, по отношение на операции, извършени преди шестнадесетия ден след оповестяването, актовете и данните не могат да бъдат противопоставени на трети лица, които докажат, че им е било невъзможно да узнаят за тях.

7. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да избягнат всякакви различия между оповестеното в съответствие с параграф 5 и съдържанието на регистъра или на делото.

Въпреки това в случай на различия текстът, оповестен в съответствие с параграф 5, не може да се противопостави на трети лица; последните обаче могат да се позовават на него, освен ако дружеството докаже, че те са били запознати с текста, представен по делото или вписан в регистъра.

Освен това третите лица винаги могат да се позовават на всички актове и данни, по отношение на които все още не са извършени формалностите по оповестяването, освен ако липсата на оповестяване възпрепятства тяхното действие.

Член 4

1. Актовете и данните, подлежащи на оповестяване съгласно член 2, се изготвят и представят на един от езиците, разрешени съгласно езиковите правила, приложими в държавата-членка, където се образува съответното дело, посочено в член 3, параграф 1.

2. Освен задължителното оповестяване, посочено в член 3, държавите-членки са длъжни да допуснат и доброволното оповестяване в съответствие с разпоредбите на член 3, на посочените в член 2 актове и данни на всеки от официалните езици на Общността.

Държавите-членки могат да предвидят преводите на тези актове и данни да бъдат заверени.

Държавите-членки предприемат необходимите мерки за улесняване на достъпа на трети лица до доброволно оповестените преводи.

3. Освен задължителното оповестяване, посочено в член 3, и доброволното оповестяване, предвидено в параграф 2 от

настоящия член, държавите-членки могат да допуснат и оповестяването в съответствие с разпоредбите на член 3 на съответните актове и данни на всякакъв друг език.

Държавите-членки могат да предвидят преводите на тези актове и данни да бъдат заверени.

4. В случай на различия между актовете и данните, оповестени на официалните езици в регистъра, и доброволно оповестения превод, последният не може да се противопостави на трети лица; третите лица обаче могат да се позовават на доброволно оповестения превод, освен ако дружеството докаже, че те са били запознати със задължително оповестения текст.

Член 5

Държавите-членки задължително изискват писмата и формулярите за поръчка, независимо дали са на хартиен или друг носител, да съдържат следните данни:

- а) информацията, необходима за идентифициране на регистъра, в който се води делото, посочено в член 3, както и регистрационния номер на дружеството в този регистър;
- б) правната форма на дружеството, мястото на неговото седалище, а при необходимост и факта, че дружеството е в ликвидация.

Когато в тези актове се посочва капиталът на дружеството, се посочват записаният и внесеният капитал.

Държавите-членки изискват интернет страниците на дружествата да съдържат най-малко данните, посочени в първа алинея, и при необходимост — данни относно записания и внесения капитал.

Член 6

Всяка държава-членка определя лицата, задължени да изпълнят формалностите във връзка с оповестяването.

Член 7

Държавите-членки предвиждат подходящи санкции най-малко за случаите на:

- а) липса на оповестяване на счетоводните документи, изисквано съгласно член 2, буква е);

б) липса на задължителните данни, предвидени в член 5, в търговските документи или на интернет страницата на дружеството.

ГЛАВА 3

ДЕЙСТВИТЕЛНОСТ НА ЗАДЪЛЖЕНИЯТА, ПОЕТИ ОТ ДРУЖЕСТВОТО

Член 8

Ако бъдат извършени действия от името на дружество в процес на учредяване, преди то да придобие качеството юридическо лице, и дружеството не поеме задълженията, които произтичат от тези действия, лицата, извършили действията, носят неограничена и солидарна отговорност за тези задължения, освен ако е уговорено друго.

Член 9

Изпълнението на формалностите по оповестяването на данните за лицата, които в качеството си на орган на дружеството са упълномощени да поемат задължения от негово име, е пречка за противопоставянето на трети лица на всякаква нередност при тяхното назначаване, освен ако дружеството докаже, че третите лица са знаели за нея.

Член 10

1. Действията, извършени от органите на дружеството, обвързват последното дори и когато тези действия не попадат в предмета на дейност на дружеството, освен ако надхвърлят правомощията, които законът предоставя или позволява да бъдат предоставени на тези органи.

Въпреки това държавите-членки могат да предвидят, че дружеството не е обвързано от действията извън предмета на неговата дейност, ако докаже, че третото лице е знаело, че действието е извън този предмет или не е могло да не знае това с оглед на обстоятелствата; оповестяването на устава само по себе си не представлява достатъчно доказателство във връзка с това.

2. Ограниченията на правомощията на органите на дружеството, които произтичат от устава или от решение на компетентните органи, не могат да се противопоставят на трети лица, дори и ако са били оповестени.

3. Ако националното законодателство предвижда, че в отклонение от правните норми в тази област уставът може да предоставя правомощия да се представлява дружеството на едно лице или на няколко лица, които действат заедно, това законодателство може да предвиди, че подобна разпоредба на устава може да се противопостави на трети лица, при условие че е свързана с общата представителна власт; противопоставимостта на такава разпоредба на устава на трети лица се урежда от разпоредбите на член 3.

ГЛАВА 4

НЕДЕЙСТВИТЕЛНОСТ НА ДРУЖЕСТВОТО

Член 11

Във всички държави-членки, чието законодателство не предвижда предварителен административен или съдебен контрол при учредяване на дружеството, учредителният акт, уставът на дружеството и всички изменения в тези актове трябва се съставят или заверят в надлежната форма.

Член 12

Законодателството на държавите-членки може да урежда недействителността на дружествата само при следните условия:

- a) недействителността трябва да бъде обявена със съдебно решение;
- б) недействителността може да бъде обявена единствено в случаите, изброени в подточки i)–vi):
 - i) не е съставен учредителен акт или не са спазени правилата за предварителен контрол или съставяне или заверяване в надлежна форма;
 - ii) предметът на дейност на дружеството противоречи на закона или на обществения ред;
 - iii) учредителният акт или уставът не посочва наименованието на дружеството, размера на вноските в капитала, общия размер на записания капитал или предмета на дейност на дружеството;
 - iv) неспазване на разпоредбите на националното законодателство относно минималния размер на капитала, който трябва да бъде внесен;
 - v) недееспособност на всички учредители;
 - vi) когато броят на учредителите е по-малък от двама, в отклонение от националното законодателство, което урежда дружеството.

Извън изброените случаи на недействителност към дружеството не могат да бъдат прилагани никакви основания за начална, абсолютна или относителна недействителност или унищожаемост.

Член 13

1. Противопоставимостта на съдебното решение за обявяване на недействителност на трети лица се урежда от член 3. Когато националното законодателство предвижда възможност трето лице да оспори решението, то може да направи това в срок от шест месеца от публикуването на решението на съда.

2. Недействителността води до ликвидация на дружеството, така както и прекратяването му.

3. Недействителността сама по себе си не засяга действителността на задълженията, поети от или към дружеството, без това да засяга последиците от ликвидацията на дружеството.

4. Законодателството на всяка държава-членка може да урежда последиците на недействителността между членовете на дружеството.

5. Притежателите на дялове или акции остават длъжни да внесат записания капитал, който все още не са внесли, доколкото това се налага предвид задълженията, поети към кредиторите.

ГЛАВА 5

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 14

Държавите-членки съобщават на Комисията текстовете на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 15

Най-късно до 1 януари 2012 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад, а когато е необходимо — и предложение за изменение на разпоредбите на член 2, буква е) и на членове 3, 4, 5 и 7, с оглед на натрупания

опит по прилагането на посочените разпоредби, на техните цели и на наблюдаваното технологично развитие.

Член 16

Директива 68/151/ЕИО, изменена с актовете, посочени в приложение I, част А, се отменя, без да се засягат задълженията на държавите-членки относно сроковете за транспониране в националното право на директивите, които са посочени в приложение I, част Б.

Позоваванията на отменената директива се считат за позовавания на настоящата директива и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение II.

Член 17

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 18

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Страсбург на 16 септември 2009 година.

За Европейския парламент
Председател
J. BUZEK

За Съвета
Председател
C. MALMSTRÖM

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ЧАСТ А

Отменената директива и списък на нейните последващи изменения

(посочени в член 16)

Директива 68/151/ЕИО на Съвета
(ОВ L 65, 14.3.1968 г., стр. 8)

Приложение I, точка III, буква З към Акта за присъединяване от 1972 г.
(ОВ L 73, 27.3.1972 г., стр. 89)

Приложение I, точка III, буква В към Акта за присъединяване от 1979 г.
(ОВ L 291, 19.11.1979 г., стр. 89)

Приложение I, точка II, буква Г към Акта за присъединяване от 1985 г.
(ОВ L 302, 15.11.1985 г., стр. 157)

Приложение I, точка XI, буква А към Акта за присъединяване от 1994 г.
(ОВ С 241, 29.8.1994 г., стр. 194)

Директива 2003/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 221, 4.9.2003 г., стр. 13)

Приложение II, точка 1.4, буква А към Акта за присъединяване от 2003 г.
(ОВ L 236, 23.9.2003 г., стр. 338)

Директива 2006/99/ЕО на Съвета
(ОВ L 363, 20.12.2006 г., стр. 137)

Единствено буква А.1 от приложението

ЧАСТ Б

Срокове за транспониране в националното право

(посочени в член 16)

Директива	Срок за транспониране
68/151/ЕИО	11 септември 1969 г.
2003/58/ЕО	30 декември 2006 г.
2006/99/ЕО	1 януари 2007 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО

Директива 68/151/ЕИО	Настоящата директива
Член 1	Член 1
Член 2	Член 2
Член 3, параграф 1	Член 3, параграф 1
Член 3, параграф 2	Член 3, параграф 3
Член 3, параграф 3	Член 3, параграф 4
Член 3, параграф 4	Член 3, параграф 5
Член 3, параграф 5	Член 3, параграф 6
Член 3, параграф 6, първа и втора алинея	Член 3, параграф 7, първа и втора алинея
Член 3, параграф 7	Член 3, параграф 7, трета алинея
Член 3, параграф 8	Член 3, параграф 2
Член 3а	Член 4
Член 4	Член 5
Член 5	Член 6
Член 6	Член 7
Член 7	Член 8
Член 8	Член 9
Член 9	Член 10
Член 10	Член 11
Член 11, уводно изречение	Член 12, уводно изречение
Член 11, точка 1	Член 12, буква а)
Член 11, точка 2, уводно изречение	Член 12, буква б), уводно изречение
Член 11, точка 2, букви а)—е)	Член 12, буква б), подточки i)—vi)
Член 12	Член 13
Член 13, първа, втора и трета алинея	—
Член 13, четвърта алинея	Член 14
Член 14	Член 18
—	Член 15
—	Член 16
—	Член 17
—	Приложение I
—	Приложение II